

LUNA SABELLA ANGELIQUE VAN DAM

Luna

EN HET MYSTERIE VAN DE KETTING

MET ILLUSTRATIES VAN
JELKE VAN ANTWERPEN

Quokka

'T IS EEN MYSTERIE

'IJsje halen, Emma?' Ik zwiep het tasje met mijn nieuwe dansbroek heen en weer.

'Eh... nou... nee, dat kan niet. Mijn zakgeld is al op.'

Ze kijkt moeilijk.

'Ik trakteer.'

Emma lacht.

Ik haak mijn arm door die van haar en snelwandeland slalommen we tussen de winkelende mensen door. Voor de supermarkt staat ze plots stil. Ze trekt haar wenkbrauwen hoog op. 'Hier, of...?'

Ik rol met mijn ogen. 'Bij Mario's IJssalon natuurlijk.'
We lopen de lange winkelstraat door en slaan bij de eerste zijstraat rechtsaf. Emma maakt slippende remgeluiden als we voor Mario's staan.
Ik lach. Zij is elf, ik twaalf. We zijn al besties vanaf groep drie. We zitten bij elkaar in de klas en doen bijna alles samen en ijs eten is écht ons ding. Altijd al zo geweest. Mij mag je wakker maken voor ijs. Emma is nog erger. Zij zou het willen als ontbijt, lunch, avondeten én toetje. Het lastige? Emma moet het altijd zelf betalen en ik niet.
Er staan twee mensen voor ons in de rij.
'Welke smaak wil je?'
'Doe maar wat,' zegt Emma.
Ik glimlach.
'Wie betaalt, bepaalt, dus kies jij maar,' zegt ze lachend.
We schuiven een stapje naar voren in de rij. Opeens knijpt Emma in mijn arm. 'Kijk dan!' Ze wijst naar de grote poster achter de toonbank.
'Verzin Mario's nieuwste ijssmaak. De winnaar krijgt de hele zomer gratis ijs,' lees ik hardop voor. Emma's ogen worden groot. 'Elke dag gratis ijs.' Ze hupst van blijdschap.
Het meisje achter de toonbank kucht vriendelijk.
'Tot wanneer kun je meedoen met die prijsvraag?' vraag ik.

‘Deze week nog, tot en met vrijdagavond,’ zegt ze. Emma’s ogen glinsteren. ‘En dan win je dus de héle zomer gratis ijs?’

Het meisje knipoogt. ‘Ja, elke dag.’

‘Eh... dus elke keer dat je hier komt?’

Ze glimlacht. ‘Zeker.’

‘Echt een wedstrijd voor mij,’ zegt Emma met haar hand op haar hart.

‘Meiden, welke smaak?’ De hand van het meisje bungelt boven de ijzeren standaard met de ijshoorntjes. Om en om kijkt ze ons vragend aan.

‘Allebei drie bolletjes in een bakje,’ zeg ik. ‘Eentje met...’ Mijn ogen schieten langs alle smaken in de vitrine. ‘Voor haar een bolletje bloedsinaasappel.’ Ik grijns naar Emma. Ze trekt haar neus op en lacht. ‘En... roze koek... en smurf. En voor mij, Nutella, bubblegum en... lambada?’ Tegen Emma zeg ik: ‘Dat is een danssoort, zodat ik vanavond extra soepel ben tijdens de dansles.’ Ze schiet in de lach. ‘Alsof jij dat nodig hebt.’ Met wiegende heupen en een ijsje in de hand, gaan we naar buiten. ‘Denk je dat, als we winnen, we ook gewoon zes keer op een dag een ijsje kunnen halen?’ ‘Vast wel,’ zeg ik. ‘Wil je me helpen met een lekkere smaak bedenken?’ We ploffen op het bankje naast de ingang. In kleermakerszit gaan we tegenover elkaar zitten. Ik zet mijn tasje tussen ons in. ‘Hé, heb je die nieuw?’ Emma wijst met haar lepeltje naar mijn ketting. ‘Vorig jaar zomer van mijn Zia Sofia gekregen.’ ‘Zia?’ herhaalt Emma. ‘Tante,’ verduidelijk ik. Ze fronst. ‘Nog nooit eerder gezien.’ ‘Klopt, ik dacht dat ik hem meteen al kwijt was.’ Ik pak het gladde stenen hartje vast. ‘Mijn moeder

had hem vorig jaar tijdens de vakantie in een tasje gestopt. En... ik was hem eigenlijk vergeten. Vanmorgen gaf ze de ketting aan me terug.’
‘Echt mooi met al die kleurtjes.’
‘Het is een fluoriet. Een soort edelsteen.’
‘Wauw.’
‘Zia Sofia zei dat-ie heel bijzonder is.’
Emma’s wenkbrauwen schieten omhoog. ‘Hoezo?’
Ik schiet in de lach. ‘Ze gelooft in,’ met mijn wijsvingers maak ik aanhalingstekens in de lucht, ‘dingen, magie... en ze zei dat-ie me zou helpen me te concentreren.’

‘Handig,’ zegt Emma. ‘En spooky.’
Ik trek een wenkbrauw op. ‘Als het zou werken, dan wel ja. Maar ik geloof er dus helemaal niks van.’
‘Wat dan?’
‘Vanmorgen kon ik mijn roze sneakers nergens vinden. Dus concentreerde ik me te pletter.’ Met mijn wijsvinger tik ik op mijn witte sneakers.
Emma lacht. Het ijs loopt via de zijkant van haar mond naar buiten.
‘Nou, dat bedoel ik. Het werkt voor geen meter. Lambada proeven?’ Ik hak met mijn lepeltje in het bolletje ijs.
Ze neemt een hapje en kijkt naar de blauwe lucht om het beter te kunnen proeven. ‘Tsss, dit smaakt gewoon naar tropisch-fruitlimonade.’
‘Wil jij mijn bloedsinaasappel proeven?’ Emma wiebelt met haar wenkbrauwen. ‘Het is eigenlijk gewoon sinaasappelsmaak. Wie verzint dit?’
‘Haha, dat was iemand die de vorige keer de prijsvraag heeft gewonnen, denk ik. Dus het moet wel iets aparts zijn, wat we verzinnen.’
‘O, natuurlijk,’ zegt Emma. ‘Denk je dat het ons lukt om vóór vrijdag een nieuwe smaak te bedenken?’
Langzaam knik ik. ‘Vorig jaar zomer heb ik in Italië een superlekker ijsje gegeten. Ik weet alleen niet meer hoe het heette. En Mario’s heeft die smaak sowieso niet. Dus... als ik het weet, dan winnen we

misschien wel.' Ik wiebel met mijn wenkbrauwen.

'Leek het ergens op?'

'Het zag eruit als chocolade-ijs. Misschien ietsje lichter van kleur. Mijn tante ging stuk toen ze mijn hoofd zag toen ik het proefde.'

'Vies?'

'Nee! Superlekker juist!'

Emma trekt haar wenkbrauwen hoog op. 'Waar leek het op dan?'

'Nergens. Nou, dat is niet waar. Het smaakte een beetje naar... die snoepspekjes. Lekker zoet met nog iets extra's.'

Emma's ogen worden groot. 'Ga door...'

'Jemig, hoe heette het ook alweer?' Ik tik met mijn vingers tegen mijn wang. 'Hahaha, als ik nou eens terug in de tijd kon gaan...'

Emma schiet in de lach. 'O Luun, jij ook altijd met je tijdreisfantasieën.'

Ik knik 'Ja, ja... Al zou het nu best heel handig zijn.'

'Dat is waar. Misschien weet je de smaak weer als je je concentreert. Want ik wil dit echt supergraag winnen.' Ze wappert met haar handen. 'Dat is mijn droom: de hele zomer gratis ijs.'

Ze stopt haar lepeltje in haar mond en wiegt heen en weer. 'Ik zie het al helemaal voor me, jij?'

'Ja, he-le-maal! Ik zie je al zitten, elke dag bij Mario's.'

‘Ons! Ik zie óns elke dag al zitten. Want die gratis ijsjes delen we natuurlijk.’

Mijn hart maakt een salto. Ik wil dat ze dit wint.

Niet alleen voor haar, maar ook voor ons.

‘Maar ja, dan moeten we de smaak wel weten natuurlijk,’ grinnikt Emma.

Met mijn handen vorm ik een hartje. ‘Alles voor mijn bestie.’

Haar blauwe ogen glinsteren. ‘Luun, doe je ogen dicht en denk terug aan je vakantie.’ Ze drukt haar vingers tegen elkaar aan en kijkt me serieus aan.

‘Focus, focus, focus. En dan vooral op de naam van dat ijs.’

Ik knijp mijn ogen dicht en denk heel hard terug aan de ijssalon in Italië bij mijn tante, afgelopen zomer.

Ze tikt op mijn been. ‘En? Weet je het al?’

‘Stil!’ Ik open één oog. ‘Ik probeer me te concentreren.’

Emma ritst haar mond denkbeeldig dicht.
Ik knijp mijn ogen dicht. Het enige wat ik aan de
binnenkant van mijn ogen zie zijn sterretjes, van
het knijpen natuurlijk. Ik open ze weer. 'Het lukt
niet.'
Emma zipt haar mond weer open. 'Oké, ehm... Dus
de ene smaak was zoet. En die andere dan?'
Ik haal mijn schouders op. 'Die leek een beetje op...
een notensoort.'
'Hm... Hazelnoot? Amandel? Walnoot? Cashew?
Pistache? O nee, die zijn groen... Pecan?'
Met mijn vinger veeg ik langs de binnenkant van
mijn lege ijsbakje. 'Pecan is een vrucht, geen noot.'
'Boeien.'
Ik frons. 'Ssst.'
'Hou dat hartje van je ketting vast. Dat helpt
misschien.'
Ik steek mijn tong naar haar uit, pak het hartje
vast en sluit mijn ogen weer. 'In de kofferbak!'
Ik veer op.
'Wat?!' Emma kijkt me niet-begrijpend aan.
'Mijn roze sneakers. Ze liggen in de kofferbak!'
Ze glimlacht en schudt haar hoofd. 'IJs, Luna! Focus
je please op ijs!'
'O ja.' Ik grinnik. 'Ik probeer het straks nog wel een
keer. We moeten zo wel gaan, anders kom ik te laat
voor mijn dansles.'

Ik spring van het bankje, zet mijn handen in mijn zij
en wieg met mijn heupen. Ik neurie de melodie van
mijn eigen liedje. 'Tatatada, tatatatatadatada!'
Emma trommelt mee op haar bovenbenen. Ik trek
mijn schouders omstebeurt op. Met mijn handen
maak ik een vragend gebaar naar haar. Dansend
ga ik naar de prullenbak en met een boogje gooi
ik mijn lege bakje erin. Ik draai me om en met het
lepeltje als microfoon begin ik te zingen.

*'Een tijdmachine om te checken
Wel-lukke ijssmaak het nou was.*

*Maar ja,
Ik weet het nī-hīe-īet!
't Is een mystē-hē-riē!'*

